

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723201261
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1723201261.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobkyne: W. Z., I. XX.XX.XXXX Z. N. XXX, právne zastúpenej KUČERKOVÁ ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom Fučíkova 548/31, Senec, IČO: 53 868 030, proti žalovanému: V. Z., I. XX.XX.XXXX, Z. N. XXXX/XX, M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 22. júna 2023, č. k. 47C/7/2023-28, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd výrok I. uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 22. júna 2023, č. k. 47C/7/2023-28, potvrdzuje.

II. Odvolací súd výrok II. uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 22. júna 2023, č. k. 47C/7/2023-28 o trovách konania, zrušuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 22. júna 2023, č. k. 47C/7/2023-28, uložil žalovanému, aby sa na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov nepribližoval k žalobkyni s výnimkou vykonávania procesných úkonov súdu alebo procesných úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní, alebo inými orgánmi verejnej moci v nimi určených priestoroch. Súd prvej inštancie uložil žalovanému, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval žalobkyňu, s výnimkou komunikácie ohľadne maloletých detí Z., M., I. XX.XX.XXXX F. L., I. XX.XX.XXXX. vo výroku II. uznesenia súd prvej inštancie priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania o návrhu na odkladné opatrenie v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.06.2023 domáhala, aby súd zakázal žalovanému priblížiť sa na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov k žalobkyni s výnimkou vykonávania procesných úkonov súdu v priestoroch budovy súdu alebo procesných úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci v priestoroch nimi určených a zároveň, aby súd žalovanému zakázal žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať. Žalobkyňa zároveň žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov súdneho konania v celom rozsahu. Žalobkyňa zároveň spolu so žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému zákazy identické s tými, ktorých sa žalobkyňa domáha v konaní vo veci samej.

3. Žalobu a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila žalobkyňa tým, že so žalovaným uzavreli dňa 11.05.2019 manželstvo, z ktorého sa im dňa XX.XX.XXXX I. W. X. M. F. X. XX.XX.XXXX W. X.É. L.. Aktuálne prebiehajú na súde konania vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva strán sporu a vo veci rozvodu manželstva strán sporu a o úpravu práv a povinností k maloletým na čas po rozvode. Žalovaný inicioval konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci stretávania sa s maloletými deťmi. Žalobkyňa ako obeť domáceho násillia opustila s

maloletými deťmi spoločnú domácnosť, presťahovala sa k svojim rodičom a podala trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru Pezinok pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Žalobkyňa hodnotila svoje manželstvo so žalovaným spočiatku ako harmonické. Žalovaný až v priebehu roka 2020 začal vodiť do spoločného bytu svojich kamarátov, s ktorými popíjal alkohol a pod vplyvom alkoholu začal mať na žalobkyňu urážlivé a hanlivé reči. V priebehu času prišlo k viacerým incidentom, kde žalovaný, vždy pod vplyvom alkoholu, žalobkyni najprv len vulgárne nadával a postupom času začal žalobkyňu napadať aj fyzicky, keď v januári 2022 hodil v obývačke malý stolík do rohu miestnosti, zvalil žalobkyňu na matrac a chytil ju zozadu za krk, pričom na ňu kričal, že ho musí poslúchať. V apríli 2022 po výčitke zo strany žalobkyne, že sa žalovaný nestará o spoločnú dcéru, zobral žalovaný hadicu od vysávača a udrel ju do tváre, následne ju zhodil na zem a veľmi zbil. Keď sa žalobkyňa snažila opustiť spoločný byt, udrel ju žalovaný do tváre tak silno, že sa žalobkyňa druhou stranou tváre udrela o dvere. Vzhľadom na to, že žalovaný sa žalobkyni následne ospravedľoval a vyhrážal sa, že sa zabije, žalobkyňa s ním zostala aj po tomto incidente žiť v spoločnej domácnosti. Po nejakom čase sa situácia v domácnosti strán sporu opäť zopakovala, keď žalovaný chytil žalobkyňu za zápästia a začal s ňou sácať o stenu. Žalobkyňa v tom čase opustila na dva týždne spoločnú domácnosť aj s maloletou M. a odišla k svojim rodičom. Do spoločnej domácnosti sa vrátila po tom, ako sa jej žalovaný ospravedľoval a sľuboval, že bude všetko v poriadku. Situácia medzi stranami sporu sa nachvíľu upokojila, žalobkyňa otehotnela s druhou dcérou a pre zdravotné problémy bola hospitalizovaná a následne mala nariadené od lekára udržiavať kľudový režim. Žalovaný, podporovaný aj zo strany jeho matky, sa na ňu opätovne začal zaháňať a vulgárne jej nadávať. Dňa 31.10.2022 skončila žalobkyňa na pohotovosti. Žalovaný opätovne pod vplyvom alkoholu viackrát hodil žalobkyňu na zem, udieral ju do brucha, na ústa jej pritlačil dlaň, aby nemohla kričať, sadol si na jej brucho a bil ju. Viackrát ju búchal o skriňu a zamykal ju v izbe. Bitky a nadávanie boli v domácnosti strán sporu na dennom poriadku a aj z toho dôvodu sa maloletá L. narodila predčasne v 35. týždni tehotenstva. Po narodení mladšej dcéry sa žalovaný správal k žalobkyni výhradne vulgárne. Strany sporu navštívili spoločne aj manželskú poradňu, kde na sedení žalovaný terapeutke priznal, že manželku bije, že po požití alkoholu sa nevie ovládať a sľuboval, že sa zmení. Ako zlomový moment vnímala žalobkyňa situáciu, kedy ju manžel napadol napriek tomu, že mala na rukách maloletú L.. Žalobkyňa je v starostlivosti psychiatrickej ambulancie W.. X. W. pre adaptačné poruchy, konflikt v manželstve. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila žalobkyňa tým, že žije v obrovskom strachu zo žalovaného. Obáva sa toho, že keď sa so žalovaným stretne, žalovaný ju bude atakovať a citovo vydierať alebo jej fyzicky ublíži. Žalovaného sa bojí aj z toho dôvodu, že je držiteľom zbrojného preukazu a žalobkyňa sa obáva, že stupňujúce sa násilie sa môže zmeniť na násilie so zbraňou. Aj zo správy psychiatra vyplýva, že sa stav žalobkyne zlepšuje, keď nie je v kontakte so žalovaným. Žalovaný sa žalobkyni telefonicky vyhráža, nech si ho neželá, keď sa k nej dostane, uráža ju a nadáva jej. Žalobkyňa sa žalovaného veľmi bojí, telefonáty ju rozrušujú, a preto sa snaží mu telefonáty nebrať. Žalovaný jej potom píše správy a ohradzuje sa tým, že je povinná ho informovať o deťoch, napriek tomu, že žalobkyňa žalovanému informácie o maloletých poskytuje prostredníctvom správ. Žalobkyňa mala za to, že existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná a duševná integrita, osobná sloboda a bezpečnosť.

4. V danom konkrétnom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že účel sledovaného neodkladného opatrenia nie je možné dosiahnuť, vzhľadom na jeho obsah, zabezpečovacím opatrením. Súd prvej inštancie rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia v súlade s ust. § 329 ods. 1 CSP bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania na základe tvrdení žalobkyne a na základe ňou predložených listinných dôkazov. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobkyňou, a to najmä sobášnym listom strán sporu, rodnými listami maloletých detí, oznámením o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu týranie blízkej a zverenej osoby zo dňa 15.03.2023, lekáorskými správami predloženými žalobkyňou, čestným prehlásením otca a matky žalobkyne, pričom zistil nasledovný skutkový stav vo veci. Žalobkyňa so žalovaným uzavrela dňa 11.05.2019 manželstvo, z ktorého sa im narodili dve maloleté deti M. F. L.. Žalovaný počas manželstva z dôvodu nadmerného užívania alkoholických látok začal byť agresívny, viackrát žalobkyňu fyzicky napadol. Počas týchto fyzických útokov žalovaný žalobkyňu zvalil na posteľ alebo zem, bil ju, ťahal za vlasy, sotil o dvere, hádzal po nej predmety a pod., pričom okrem toho dochádzalo zo strany žalovaného aj k verbálnym útokom, keď žalobkyni vulgárne nadával a vyhrážal sa jej. Žalobkyňa je sledovaná v psychiatrickej ambulancii W.. X. W.. Žalobkyňa podala na žalovaného trestné oznámenie. Žalobkyňa v súčasnosti býva aj s maloletými deťmi u svojich rodičov.

5. Súd prvej inštancie po preskúmaní okolností daného prípadu a aplikujúc ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je so zreteľom na okolnosti vzťahu strán sporu dôvodný. Žalobkyňa podľa názoru súdu ňou tvrdené skutočnosti dostatočne osvedčila, a to predložením lekárskeho správ, z ktorých vyplýva, že žalobkyňa je sledovaná v psychiatrickej ambulancii W. X. W.Š., boli jej predpísané lieky, a to v dôsledku problémov v manželstve. Skutočnosti uvádzané žalobkyňou v návrhu mal súd prvej inštancie preukázané aj z čestných prehlásení matky a otca žalobkyne, z ktorých možno vyvodíť, že dotknuté osoby boli svedkami toho, ako sa žalovaný voči žalobkyňi opakovane dopúšťa násilného správania, a to fyzického (bitia) ako aj psychického (vulgárnych nadávok a vyhrážok). Na základe uvedeného mal súd za osvedčené ohrozenie telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ktoré odôvodňuje naliehavú potrebu dočasnej úpravy vzťahov strán sporu. Správanie žalovaného voči žalobkyňi opodstatňuje obavu žalobkyne o jej zdravie a život a je vysoko pravdepodobné, že žalovaný bude v takomto správaní s prihliadnutím na jeho doterajšie dlhodobé správanie a užívanie alkoholu aj naďalej pokračovať. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že nariadením neodkladného opatrenia nebude do práv žalovaného neprimerane zasiahnuté, nakoľko súd mal preukázané, pokiaľ ide o uloženie povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi, že žalobkyňa žije s maloletými deťmi mimo spoločného bydliska strán sporu u svojich rodičov a skutočnosť, že sa strany sporu nebudú stretávať nie je spôsobilá žalovaného nad mieru primeranú pomerom obmedzovať. Pokiaľ ide o žalovanému uloženie povinnosť žalobkyňu nekontaktovať súd zakázal žalovanému žalobkyňu kontaktovať s jednou výnimkou, ktorou je komunikácia ohľadne maloletých detí strán sporu, nakoľko mal za to, že zákazom všetkej komunikácie žalovaného vo vzťahu k žalobkyňi by bolo zasiahnuté do práva žalovaného ako otca maloletých na informácie ohľadom jeho maloletých dcér.

6. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s okolnosťami daného prípadu mal za to, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu a že existuje dôvodná obava žalobkyne o jej telesnú a duševnú integritu. Preto súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f) a h) CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

7. O nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu, nakoľko žalobkyňa bola v konaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešná.

8. Proti uzneseniu podal žalovaný včas odvolanie, v ktorom uvádza, že žalobkyňa popisuje v žalobe situácie zo spoluzitia so žalovaným, ktoré ju mali viesť k podaniu žaloby a súvisiaceho návrhu na neodkladné opatrenie. Svoje jednostranné tvrdenia nepodporila žiadnymi relevantnými dôkazmi, v podstate celý podnet stojí len na jej tvrdeniach. Keďže uvedené tvrdenia sú zväčša nepravdivé, alebo tendenčne upravené, žalovaný sa v odvolaní postupne k nim vyjadruje. Uvádza, že žalobkyňa úvodom popisuje zoznámenie so žalovaným a svadbu. Z popisu žalobkyne vyznieva, akoby na ňu žalovaný robil nátlak, aby sa zosobášili, pravdou však bolo, že žalobkyňa po veľmi krátkej známosti otehotnela a matka žalobkyne robila nátlak na žalovaného, že si musí jeho dcéru vziať, lebo oni sú veľmi nábožensky založení a akoby to vyzeralo, keby si ju nevzal. Pohrozila mu, že ak si jeho dcéru nevezme, tak mu nedovolí žiť so žalobkyňou a vídať jeho dieťa, resp. vídať by ho mohol len na návštevách u nich. Žalovaný súhlasil, lebo mal záujem založiť si rodinu (aj keď možno po dlhšej známosti) a do žalobkyne bol zamilovaný. Za zlomový moment vo vzťahu žalobkyne a žalovaného považuje žalobkyňa správanie matky žalovaného na ich svadbe. Podľa žalobkyne mala matka žalovaného urážať, rovnako ako aj rodinu žalobkyne a mala byť opitá. Žalovaný sa podľa slov žalobkyne, za všetko ospravedlnil. Ospravedlnenie však nestačilo, lebo žalobkyňa vyhodnotila správanie svokry ako natoľko závažný incident, že „následky“ z tohto údajného nevhodného správania matky žalovaného, znášal žalovaný celé manželstvo (opakované verbálne útoky na žalovaného, vysmievanie sa a znevažovanie rodiny žalovaného a pod.). Matkinu „previnenie“ spočívalo v tom, že vyzvala svadobčanov, aby už išli tancovať, ale nemohlo sa ísť, lebo matka žalobkyne odišla domov spočítať „tržbu“ (peňažné dary svadobčanov) a čakalo sa na ňu kým príde. Matka žalobkyne sa vrátila, všetkým oznámila sumu a až potom sa mohlo ísť tancovať. Žalobkyňa uvádza, že „Po svadbe išli strany sporu bývať do prenajatého bytu O. M., napriek tomu, že žalovaný mal vo výlučnom vlastníctve byt, ktorý kúpil od rodičov“. Uvedené je síce pravdou, ale v danom byte bývala matka žalovaného (bývala tam už 30 rokov) a boli so žalovaným dohodnutí, že byt bude pre neho určitá zábezpeka do budúcnosti s tým, že žalovaný tam umožní matke bývanie. Matka žalovaného chcela svojho syna ešte viac podporiť, tak mu a jeho manželke dokonca platila nájomné v prenajatom byte (440,-EUR mesačne). Žalobkyňi tento stav po chvíli prestal vyhovovať a vyvíjala

psychický nátlak na manžela, že sa chce nasťahovať do bytu, v ktorom býva jeho matka. Na nátlak žalobkyne si matka žalovaného musela nájsť podnájom a vysťahovať sa z bytu, aby žalobkyňa sa mohla doň nasťahovať. Žalovaný dúfal, že sa atmosféra v ich domácnosti upokojí. Neupokojila. Žalobkyňa sa opakovane vyjadrila, že sa jej byt nepáči, že nebude do neho investovať ani ho upratovať, lebo nie jej a chce nové bývanie, pričom uprednostňuje rodinný dom. Žalovaný sa jej snažil vysvetliť, že sú mladá začínajúca rodina s jedným príjmom, preto si nemôže hneď dovoliť kúpiť dom. Táto téma, spolu s témou správania sa matky žalovaného na svadbe, boli základné spúšťače hádok medzi manželmi. Žalobkyňa ďalej popisuje zmenu v správaní žalovaného, ktorý si začal do bytu nosiť kamarátov a požívať alkohol. Po požití alkoholu sa mal údajne vyjadrovať na osobu žalobkyne hanlivo a urážlivo. S uvedeným tvrdením žalovaný nesúhlasí, lebo naopak, bola to práve žalobkyňa, ktorá pred kamarátmi žalovaného zosmiešňovala a verbálne ho ponižovala. K uvedeným návštevám malo dôjsť v roku 2020, kedy boli prísne ochranné protikovidové opatrenia, takže na návštevy sa ani nedalo chodiť. Kamaráti žalovaného teda navštívili domácnosť žalovaného spolu 3x, pričom každý z nich si dal po 1 pive. Ich stav sa rozhodne nedal popísať ako stav opitosti, ani samotný žalovaný sa neopíjal, pretože mal na druhý deň vstávať skoro do práce, tak si to nemohol ani dovoliť. Počas jednej zo spomínaných troch návštev došlo k nešťastnému incidentu, kedy jeden z kamarátov išiel na balkón (chcel fajčiť) a malá M., ktorá sa zdržovala pri otcovi a jeho kamarátoch, sa potichu a nepozorovane prešmykla na balkón a kamarát nešťastne trochu privrel prstíky maloletej M., ktorá si tam vsunula ruku. Prstíky neboli zlomené ani inak poškodené. Išlo čisto o náhodné privrznutie prstov, rozhodne nie o „pricviknutie ruky do dverí“ skupinou „opitých kamarátov“. V ďalšom popise udalostí žalobkyne opätovne prekrútila skutočnosť a uviedla, že matka žalovaného „v tom čase k nim chodievala pod vplyvom alkoholu“, takáto opitá si mala M. brať na ruky a na námietky žalobkyne sa „podgurážená alkoholom vulgárne vyjadrovala“. Žalovaný tvrdí, že matka žalovaného nikdy neprišla do domácnosti žalobkyne a žalobcu v takom stave, že by bola znížená jej motorická či kognitívna schopnosť. Nikdy si opitá nebrala maloletú M. na ruky, ani sa vulgárne pred M. nevyjadrovala. Naopak, žalobkyňa však voči nej chovala takú animozitu, že ju raz pri návšteve doslovne fyzicky schytila a vysotila dvermi z bytu. Žalovaný mal od žalobkyne zakázané sa stretávať s vlastnou matkou, nesmel jej nosiť ani ukázať M.. Vždy keď bol žalovaný so M. vonku, podrobila M. po príchode pachovej skúške, či náhodou nepáchne po cigaretách a v prípade pozitívneho nálezu spravila žalovanému hysterickú scénu. Ak chcel teda žalovaný ukázať svoju dcéru svojej matke, museli tak robiť potajme a matka nesmela v prítomnosti M. fajčiť, aby žalovaný nebol „odhalený“. Žalovaný ďalej opisuje incident, ktorý sa odohral počas oslavy M. menín. Žalovaný pozval svoju matku na oslavu (napriek protestom žalobkyne), ktorá rada prišla a priniesla maloletej M. darčeky. Žalobkyňa zobrala dieťaťu darčeky, vyhodila ich do smetí s tým, že od nej (matky žalovaného) M. nič nechce, doslovne ju fyzicky trhala a vyrazila z dverí. Matka žalovaného nechcela reagovať, lebo keď žalobkyňa bola v stavoch amoku, tak nebola schopná rozumnej komunikácie, a len pri dverách povedala synovi, aby si doma spravil poriadok. Túto vetu žalobkyňa vyhodnotila ako výzvu určenú žalovanému, aby svoju manželku bil. Žalobkyňa ďalej popisuje situáciu, kedy mal po návšteve matky vyliezť opitý žalovaný do okna a vyhrážať sa samovraždou. Podľa žalobkyne dôvodom malo byť to, že chcel zobrať svoje dieťa na návštevu k svokre. Napriek tomu, že žalobkyňa nebola na návšteve svokry, tvrdí v žalobe, že obaja u matky pili. Tento modus operandi, konštatovanie bez akéhokoľvek faktu, aplikuje žalobkyňa vo všetkých svojich podaniach smerujúcich voči žalovanému. Žalovaný bol síce na návšteve u svojej matky (za čo bol žalobkyňou verbálne „potrestaný“) neprišiel však opitý. Bol triezvy. Žalobkyňa na neho začala nevyberane útočiť, lebo jej vadilo, že navštívil vlastnú matku napriek tomu, že ona si to nepraje. Žalovaný sa sprvu snažil zmierlivo brániť a keď toho už bolo priveľa, tak žalobkyni povedal, že čo už má robiť, aby bola konečne spokojná, či má vyskočiť z okna? Ostatné skutočnosti, ktoré žalobkyňa na margo tejto situácie uviedla, nie sú pravdivé. Nevraživý vzťah žalobkyne voči matke žalovaného pramenil v podstate len zo spomínaného „incidentu“ na svadbe, popísaného vyššie. Žalobkyňa považovala dobrý vzťah medzi žalovaným a jeho matkou za akúsi formu „zrady“ voči nej a požadovala po žalovanom, aby s matkou prerušil kontakty a znemožnil jej aj kontakt s vnúčaťom. Po psychických tlakoch a hysterických výstupoch, ktoré boli v domácnosti žalovaného na dennej báze, išiel žalovaný požiadať svoju matku, aby sa žalobkyni ospravedlnila za nevhodné správanie na ich svadbe. Napriek tomu, že žalovaný a jeho matka poriadne netušili čo má byť predmetom ospravedlnenia, aby bol „doma klud“, tak matka žalovaného prišla osobne za žalobkyňou sa jej ospravedlniť. Žalobkyňa si svoju svokru vypočula, ale jej ospravedlnenie neprijala, lebo podľa nej nebolo „dosť úprimné“. Žalobkyňa uvádza vo svojom návrhu a popisuje, ako žalovaný prišiel domov „taký opitý, že ledva stál na nohách“. V takom stave schytil malý stolík, ktorý, ako usúdila žalobkyňa, chcel hodiť po žalobkyni. Uvedené správanie žalovaného sa malo zvrhnúť do bitky, počas ktorej mal žalobkyňu hodiť o matrac, chytiť ju zozadu za krk (keď počas konverzácie stáli k sebe čelom a on ju hodil na matrac, predpokladáme, že na zadnej časti krku ležala,

čím by „schytenie krku zozadu“ bolo technicky nemožné) a kričať, že ho musí poslúchať. Žalobkyňa mala prosieť, aby prestal. Tento príbeh žalovaný absolútne popiera. Prišiel z práce veľmi unavený, prišiel z práce autom, takže nemohol vôbec piť, z čoho vyplýva, že tvrdenie „taký opitý, že ledva stál na nohách“ je nepravdivé. Žalovaný bol len veľmi unavený z práce, doslova sa vliekol. Žalobkyňa hneď od dverí začala vyčítať a robiť hysterické scény ohľadom starostlivosti o deti. Žalovaný v tom čase, v snahe zabezpečiť rodinu a požiadavky žalobkyne, ktorá nepracovala (bola na materskej), mal dve práce a v podstate chodil „z práce do práce“, preto sa stávalo, že doma bol unavený a niekedy si chcel aj odpočinúť, alebo dokonca aj pospať. Žalobkyňa na neho celý deň čakala s výčítkami. Keď sa jej agresia stupňovala, tak už od zlosti schytil malý stolík (to priznáva) a hodil ho na zem úplne mimo žalobkyne, alebo detí. Celá scéna bola veľmi krátka, preto ani časový priestor na prosenie, hádzanie o matrac, či škrtenie nebol. Žalovaný uvádza, že naopak, on má veľa negatívnych skúseností so žalobkyňou a jej agresiou. Na jeseň 2022 ho chytila pod krk a škrtila ho, čím mu spravila také podliatiny a škrabance (žalobkyňa mala dlhé nechty, tak logicky pri miestach tlaku boli aj poranenia po jej nechtoch) a nepríčetne pri tom dookola kričala „Nenávidím Ťa! Nenávidím Ťa!“ V práci si žalovaného poranenie všimli, lebo boli voľným okom viditeľné a žartom sa ho pýtali, či doma zápasia. Ako mužovi mu bolo nepríjemné sa pred kolegami priznať, že ho manželka nielen psychicky ale aj fyzicky týra. K téme vyklábanej M. ruky uvádza žalovaný, že opätovne ide o prekrútenie skutočností, zveličenie a zavádzanie zo strany žalobkyne. Žalovaný sa hral s maloletou M.. Hrali sa, že loží po matraci (akože hora), pričom ju pridržal za obe ruky. M. sa jedna ruka vyšmykla a tak došlo k vyvrtnutiu. Ako zo správy, ktorú predložila samotná žalobkyňa vyplýva, ruka sa dala do normálneho stavu a hybnosti ešte v sanitke. Počas celej tejto udalosti bol žalovaný úplne triezvy. Žalobkyňa popisuje situáciu, kedy vysávala a žalovaný ju udrel hadicou do tváre a následne ju mal „veľmi zbit“. Potom jej mal dať facku až sa udrela o dvere. Žalobkyňa volala rodičom a z toho dôvodu mal žalovaný vytiahnuť nôž a vyhrážať, že sa zabije, keď ho s dcérou opustí. Opätovne ide o prifarbenú skutočnosť, ktorá neprebehla za tak dramatických okolností, ako ich žalobkyňa popisuje. Je pravdou, že manželka sa hádala, je pravdou, že pri tom vysávala. Zvyšok nie je pravdou. Nôž na seba žalovaný nevytiahol, naopak nože z dôvodu o vlastnú a dcérinu bezpečnosť pred manželkou schovával na miesta, na ktoré žalobkyňa nedoťahovala. Žalobkyňa sa stávalo, že pri hádkach sa natoľko nechala uniesť, že sa dostávala až do stavu, ktorý žalovaný popisuje ako stav „nepříčetnosti“. Žalovaný ju vtedy chytil oboma rukami za ramená a chlácholivo sa jej snažil prihovárať, dúfajúc, že žalobkyňu záchvat hnevu prejde. Žalobkyňa uvedené chytenie ramien vyhodnotila v žalobe ako „sácanie“. Žalovaný považuje za potrebné uviesť, že sa často stávalo, že sa žalobkyne nechcene dotkol (a niekedy ani nemusel) a ona stála opodiaľ a z ničoho nič začala kričať „Nebi ma! Nebi ma!“. Dokonca raz sedel na stoličke a zaväzoval si šnúrky na topánke a žalobkyňa stála opodiaľ a zrazu len začala kričať „Nebi ma!“ Uvedené ho natoľko šokovalo, že nevedel ako reagovať. Pripisoval to tomu, že asi mala ťažké detstvo, alebo nejaké traumy z minulosti, preto takto iracionálne reaguje. Počas celého spoluzitia so žalobkyňou bol žalovaný opakovane žalobkyňou fyzicky napádaný. Pravidelne ho fackovala, stále kričala a vyčítala mu, že nemajú dom, že jeho matka jej pokazila svadbu. Nebolo nezvyklé, že ho pred M. označovala „idiot“, „debil“ či „k.kot“ alebo „hovno“. Žalobkyňa útočila „bez varovania“, veľmi rýchlo sa vedela dostať do exitovaného stavu, v ktorom okrem verbálnych útokov a následne faciek, pichala žalovaného do očí, pričom predtým mu strhla a podupala okuliare (počas spoluzitia so žalobkyňou si žalovaný z tohto dôvodu musel kúpiť tri okuliare). Agresívne správanie žalobkyne sa neprejavovalo len v domácnosti so žalobcom, ale napríklad aj na pracovisku: Žalobkyňa bola len raz zamestnaná a hneď prvé dni v svojej novej práci (COARCOUSTICS s.r.o.) mala konflikt s kolegyňou, ktorú sa snažila vyfackať. Uvedené vie potvrdiť bývalý kolega žalobkyne. Na nečakané návaly amoku (kedy mala žalobkyňa mať až pretočené oči) sa sťažovala aj sestra žalobkyne, ktorá tiež bola svedkami (a aj cieľom) agresívnych útokov žalobkyne. Za účelom dodania hodnovernosti svojim tvrdeniam, žalobkyňa príkladá čestné vyhlásenia jej rodičov, podľa ktorých sa im mal žalovaný priznať, že ich dcéru bije. Uvedené žalovaný popiera. Žalovaný nikdy také niečo svokrovcom nehovoril, naopak, sťažoval sa svokrovi, že ho jeho manželka bije, že nevie ako to riešiť. Na čo mu mal svokor odpovedať: „No, to ju ešte nepoznáš.“ Ako sa žalovaný neskôr dozvedel a sám zistil počas návštev v rodine žalobkyne, bola žalobkyňa agresívna aj voči ostatným členom rodiny (hlavne voči sestram). Žalobkyňa uvádza, že keď sa vrátila z nemocnice (po druhom tehotenstve), tak k nim na návštevu mala chodiť matka žalobcu a mala mať voči nej poznámky, že stále len leží. Uvedený popis deja je ilustračným príkladom toho, ako žalobkyňa pracuje s faktami. Matka žalovaného nechodila do domácnosti žalovaného po pôrode L. kritizovať svoju nevestu, lebo odkedy sa L. narodila, matka nebola u nich na návšteve (zákaz od žalobkyne), dokonca žalobkyňa znemožnila matke žalovaného aby L. vôbec videla. Do dnešného dňa matka žalovaného svoje druhé vnúča ešte nevidela. Matka žalovaného sa pritom počas hospitalizácie žalobkyne starala o maloletú M., posielala jedlo žalobkyňi do nemocnice, lebo žalobkyňa bola v tom

čase pohádaná so svojimi rodičmi. Žalovaný bol so žalobkyňou v nemocnici, aby jej bol nápomocný. Žalobkyňa po návrate z nemocnice ani len nepoďakovala svokre, čo žalovaný naznačil žalobkyni. Tá mu oznámila, že ona od jeho matky nič nechce, také „blivajzy“ ješ' nebude a za trest, že sa zastal svojej matky, udrela žalobkyňa žalovaného mopom do chrbta (bol sklonený, čistil toaletu). Ďalším incidentom, ktorý žalobkyňa vo svojom návrhu popisuje, je, keď po jednej z hádok sa mal žalovaný vyhrážať žalobkyni bitkou, až skončila na pohotovosti. Ako žalobkyňa uvádza, žalovaný bol opitý, hádzal ju o zem, kopal do brucha. Mala vyhľadať dokonca lekársku pomoc. Žalobkyňa nepredložila žiadnu správu z pohotovosti datovanú k 31.10.2022. Podľa žalovaného celý popísaný incident prebehol nasledovne. Dňa 31.10.2022 sa žalovaný uložil na večerný spánok do obývačky na matrac, lebo na druhý deň mal skoro ráno vstávať do práce a nechcel tak vstávaním zo spoločnej postele rušiť manželku a dcéru. Mal za sebou náročný deň, lebo chodil do dvoch zamestnaní a bol fyzicky veľmi unavený. Žalobkyňa sa postavila k matracu, na ktorom ležal, začala vyvolávať konfliktné témy (nový dom, matka žalovaného), na čo jej on povedal, či by to nemohli prebrať inokedy, lebo on je teraz veľmi unavený. To žalobkyňu tak nahnevalo, že pristúpila bližšie k matracu a začala ho kopať do rebier. Dokonca mal pri matraci šálku s čajom, tak ju schytila a hodila po ňom. Žalovaný poznal, že žalobkyňa má opätovne hysterický záchvat, tak ju chytil za ramená a kľudným hlasom sa ju snažil presvedčiť, aby sa ukludnila. Nepomáhalo, tak odišiel radšej do inej miestnosti, aby ju nedráždil svojou prítomnosťou. To ju tak nahnevalo, že sa za ním rozbehla a dala mu dve facky, strhla a rozdupala mu okuliare a začala mu pichať prsty do očí. On ju v obrane chytil za zápästia. Vyšmykla sa mu a začala ho biť päšťami po hlave. On nevedel čo robiť, nechcel jej ublížiť, lebo bola v tom čase tehotná s L.. Tak jej povedal, že to pôjde oznámiť jej rodičom. Napriek tomu, že sa mu v tom snažila zabrániť, k rodičom odišiel a informoval ich o tom, čo sa práve stalo. Svokrovci zareagovali empaticky, dokonca svokra mu navrhla, aby na jej dcéru zavolať políciu. Žalobkyňa tvrdí, že pred Vianocami 2022 mal žalovaný vyvíjať na svokrovcov tlak tým, že im tvrdil ako svoju manželku miluje, že bude jej dobrým manželom, a požiadal ich, aby poslali jeho manželku ku nemu domov. Svokrovci jeho sľubom mali podľa ňu a svoje dieťa poslať k manželovi. Ako tomu pri popise doterajších skutkových okolností je, tak aj v tomto prípade ide o výmysel zo strany žalobkyne. Žalobkyňa bola totiž v čase Vianoc 2022 pohádaná so svojimi rodičmi, nechcela ich ísť ani len navštíviť, a žalovaný na ňu pôsobil, že ide o sviatky pokoja a rodiny a ona ako veriaca, by to mala zohľadniť a zmieriť sa svojimi rodičmi. Žalobkyňa odmietla, takže až po Vianociach ich išla pozrieť. Žalovaný teda nemal ani kedy sa so svokrovcami baviť o tom, že „už bude dobrý“, keďže celá situácia bola presne opačná, ako žalobkyňa popisuje. K dôkazom, ktoré žalobkyňa predložila a ktoré by mali podľa nej dokázať, že bola manželom týraná, žalovaný uvádza, že ide výlučne o tvrdenia žalobkyne, ani jeden z lekárov nekonštatoval známky násillia na žalobkyni. Lekárske správy obsahujú len stručný obsah toho, čo im žalobkyňa povedala. To, že sa žalobkyni malo snívať o zlom manželovi nie je dostatočný dôkaz pre zamedzenie styku žalovaného s deťmi (predmetom tohto uznesenia je síce úprava kontaktu s manželkou, ale má svojim rozsahom dopad aj na obmedzenie styku žalovaného so svojimi deťmi). Žalovaný má tiež úzkostné sny, bojí sa totiž, že stratí svoje dcéry, ktoré nadovšetko miluje. Žalovaný k odvolaniu predložil fotografie žalovaného so svojimi deťmi, z ktorých je viditeľné, že deti mali k otcovi kladný vzťah, boli rady v jeho prítomnosti. Akékoľvek iné tvrdenia žalobkyne sú len tendenčné tvrdenia, nezodpovedajúce výsledkom šetrenia kolíznej opatrovníčky v domácnosti žalobkyne, ktorá potvrdila, že M. by sa s otcom rada hrala. Žalovaný uvádza, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzájomne veľmi narušený a ani žalovaný nemá záujem na osobnom kontakte so žalobkyňou, iba v nevyhnutnej miere a aj to len za účelom odovzdávania a preberania maloletých detí. Žalovanému je uložený zákaz kontaktovania žalobkyne akoukoľvek formou, s výnimkou komunikácie ohľadne maloletých detí Z.. Žalovaný voči tejto úprave nenamieta, avšak má za to, že by mal byť v rozhodnutí súdu definovaný rozsah informácií, pretože doteraz žalobkyňa vždy žalovaného len odbije vetou „Deti sú v poriadku a je o ne riadne postarané“. Žalovaný tak nemá vôbec predstavu o tom, čo jeho deti robia, ako trávajú čas, aký je ich zdravotný stav, a o iných veciach, ktoré milujúci rodič o svojich deťoch chce vedieť. Navrhuje preto, aby uvedený rozsah informácií (aspoň okruhy tém), bol zahrnutý aj do tohto rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení.

9. Žalovaný ohľadom trov konania má za to, že nie je spravodlivé požadovať po žalovanom úhradu trov žalobkyne, keďže nie je preukázané, že žalovaný sa naozaj dopustil konania tvrdeného žalobkyňou a nenesie vinu za stav, aký je v manželstve a vo vzťahu medzi manželmi teraz. Navrhuje preto, aby si obe strany znášali svoje trovy samostatne.

10. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že matka žalovaného žiaden nájom nehradila, dokonca nedoplatok, ktorý jej vznikol za odber elektrickej energie odmietala zaplatiť a tento museli uhradiť strany sporu, z peňazí zo svadby a svojich úspor. Nájom za prenajatý byt hradili sami, rovnako sa rovným dielom

obaja skladali na depozit a províziu realitnému maklérovi. Po nast'ahovaní sa do bytu vo vlastníctve žalovaného museli za jeho matku uhradiť aj nedoplatky na úhradách správcovej spoločnosti aj do fondu prevádzky, údržby a opráv, lebo tieto matka žalovaného nehradila. Žalobkyňa sa riadne starala o domácnosť aj byt o čom svedčia fotografie, ktoré priložila k vyjadreniu. Žalobkyňa opakovane uvádza, že návštevy kamarátov sa opakovali na pravidelnej báze, dlho do noci takmer pravidelne v piatok a v sobotu. O stave opitosti svedčí fakt, že žalovaný zaspal v obývačke a jeden z jeho kamarátov sa zvalil na manželskú posteľ vedľa spiacej žalobkyne. Napriek tomu, že žalovaný vedel, že matka žalobkyne má zdravotné problémy a že kamarát, s ktorým trávil čas bol pozitívne testovaný na covid, prišiel za žalobkyňou a maloletou k jej rodičom a všetci ostali pozitívni a ochoreli na covid - 19 s tým, že otec žalobkyne skončil na kyslíku v nemocnici po dobu dvoch týždňov. Matka žalovaného častokrát žalobkyňu vulgárne nadávala a ponižovala ju. Žalobkyňa to v rámci svojich možností v prospech rodiny trpela, ale niekedy sa pohár trpezlivosti a pochopenia preliat ako aj na meniny, keď sa išla stará matka hrať so M. do detskej izby a keď išla žalobkyňa okolo, počula ako stará matka nabáda M.: „M. tvoja mama je šibnutá, šiši, mama je šibnutá, M. opakuj čo je mama? Maminka je šiši, maminka je šiši“. Potom a po množstve ďalších vulgárnych nadávok na adresu žalobkyne od svokry s poznámkami, aby si spravil jej syn so svojou ženou poriadky, žalobkyňa starú matku vyhodila. Žalovaný od svojej matky vždy prišiel s tým, že mal vypité. Matka žalovaného, napriek tomu, že je učiteľkou na základnej škole pije alkohol pravidelne. Opila sa na svadbe svojho syna, aj na krste vnučky. Na svadobnú hostinu svojej dcéry nebola pozvaná, lebo sa jej vlastná dcéra obávala, že spraví na jej svadbe opitá rovnakú hanbu ako na svadbe jej brata. Matka žalovaného bola opitá dokonca aj na pohrebe svojej tety a opitá hodila ohorok z cigarety na rakvu. Raz išla domov taká opitá, že odpadla na ulici, kde jej okoloidúci zavolali sanitku a zistilo sa, že je len opitá a žalovaný a jeho sestra sa potom dohadovali, kto pôjde pre ňu na pohotovosť do Bratislavy. Žalovaný si vždy so svojou matkou vypil. Žalobkyňa zo žalovaného alkohol ako aj cigaretový pach z oblečenia maloletej cítila. Opísané situácie sú udalosti, ktoré žalobkyňa so svojou svokrou zažila a bola pri nich prítomná. Pri upratovaní bytu dokonca našla rozvodové papiere a dôvodom rozvodu, návrh ktorého podal otec žalovaného bol alkoholizmus manželky (matky žalovaného), dlhotrvajúci mimomanželský pomer. V dôsledku toho bol žalovaný nezvládnuteľný, častokrát zadržaný v CPZ a vyhodený z 3 základných škôl. Pre žalobkyňu bolo v priebehu spisovania žaloby a aj stále je veľmi ťažké vyjadrovať sa k jednotlivým útokom žalovaného na ňu, jednak za veľmi hanbí za to, že muž, ktorého milovala a ktorý je otcom jej detí sa k nej pod vplyvom alkoholu správal agresívne a ponižujúco a jednak si dlho nechcela priznať, že vzťah v ktorom žije, je násilným vzťahom a ako veriaca stále verila sľubom žalovaného, že to bolo len vybočenie pod vplyvom alkoholu, že sa to nezopakuje a podobne. Žalobkyňa však samozrejme len pokorne neprijímala žalovaného ataky, častokrát došlo v snahe brániť sa k ich vzájomnému zápasu a pritom jedným takom došlo napr. k zlomeniu okuliarov otca a aj mu ,v snahe ubrániť sa, pichla do očí. Žalovaný končil v práci okolo 14.00 a medzi 14.30 - 15.00 bol väčšinou doma, popritom však mával dni, kedy prichádzal domov až večer pod vplyvom alkoholu, niekedy dokonca opitý zaspal v garáži a vracal sa domov až nadránom, pod vplyvom alkoholu. Napriek tomu, že sa to zdá nemožné a je to nepochopiteľné aj pre žalobkyňu, žalovaný dokázal prepíť večer a ráno vstať do práce a relatívne normálne fungovať. O uvedenom svedčí napr. sms správa od žalovaného odoslaná v piatok 14.4. o 3 hodine a 3 minúte ráno medzi dôkazmi označená ako SMS 1, že: „už idem domov zaspal som v garáži prepáč“. Žalovanému modriny a škrabance na krku nespôsobil žalobkyňa, jednak od narodenia M. nenosila dlhé nechty a jednak sa žalovaný s kamarátmi tvárili, že trénujú na MMA (bojový zápas v kletke) a pri tréningu resp. takomto „akože“ zápase došiel k zraneniam. Tvrdenia o urážaní žalovaného a o násilnom správaní žalobkyne k nemu nie sú pravdou. Rovnako nie je pravdou, že by žalobkyňa bezdôvodne kričala, aby ju žalovaný nebil. Žalobkyňa nemá žiaden dôvod, aby si domáce násilie a týranie zo strany žalovaného vymýšľala. K podaniu žaloby ju viedol jedine strach zo žalovaného a snaha ochrániť sa pred ním. Žalobkyňa dokonca ani nebráni stretávaniu sa žalovaného s ich spoločnými deťmi. Tvrdenia, že žalobkyňa napadla nejakú svoju kolegyňu v práci sa nezakladajú na pravde. Žalovaný dokonca ani nepomenoval túto kolegyňu ani neoznačil kolegu, ktorý by to mal dokázať. H. nebolo prvým zamestnaním žalobkyne ako tvrdí žalovaný a z uvedenej práce odišla kvôli tomu, že suseda z dediny, ktorá tam už predtým pracovala a do zamestnania ju vozievala (bývali v N. a práca bola na zmeny v skladoch v M., kam doprava prímestskou dopravou bola komplikovaná) sa rozhodla z práce odísť a keďže žalobkyňa nemá vodičské oprávnenie a nemal ju kto do práce vozovať využila nárok na podporu v nezamestnanosti a odišla sa zaevidovať na ÚPSVaR, čo dokazuje, že musela mať odrobené minimálne dva roky, inak by jej nárok na dávku v nezamestnanosti nevznikol. Žalobkyňa ďalej uvádza, že počas druhého tehotenstva bola žalobkyňa viackrát hospitalizovaná. Trpela totiž častým zvracaním, v dôsledku ktorého dochádzalo k slabosti a hydratácii, mala dni, ktoré celé prevracala, alebo musela takmer nehybne ležať alebo sedieť na jednom mieste, aby v sebe aspoň nejakú stravu a tým

aj výživu pre dieťa udržala. Trvalo dlhšiu dobu, kým sa podarilo lekárom stanoviť diagnózu a nastaviť ju na správnu liečbu a určiť jej vhodnú diétu. Teda stará matka urážala tehotnú žalobkyňu. Ku správe z pohotovosti zo dňa 31.10.2022 žalobkyňa uvádza, že Univerzitná nemocnica Bratislava, Nemocnica Ružinov CPO - ambulancie sú ambulancie pohotovosti. Zapísal W. W. O. R. 31.10.22 19:07 znamená dňa 31.10.2022 o 19:00 hodine a 07. minúte. Nakoľko bola návšteva centrálného príjmu t.j. pohotovosti opodstatnená, bolo vyšetrenie realizované bez úhrady, o čom svedčí pečiatka na lekárskom zázname. Pacientka privezená RZP (znamená sanitkou) so zavedenou kanylou vyšetovaná od 16:33. Pacientka gravidná 18+6 tt opakovane vyšetrená 02.08., 12.08. pre nazeu a zvracanie. Zo správy ďalej vyplýva t.č. privezená RZP včera večer sa pohádala s partnerom, ráno jej vypisoval výhražné smsky. Žalobkyňa ďalej uvádza, že sa s dcérou M. vrátila k žalovanému krátko pred Vianocami. Nešlo o dobrovoľný návrat. Žalovaný zmanipuloval otca žalobkyne, ako aj jej sestru, neustále im opakoval, že sú kresťania, rodina má byť spolu, ospravedlňoval svoje konanie a sľuboval nápravu a tak otec žalobkyne rozhodol, že sa má žalobkyňa vrátiť k svojmu manželovi. Žalobkyňa tak bola donútená sa vrátiť. Otec žalobkyne si v tom čase neuvedomoval všetky súvislosti a žalovanému veril. Žalobkyňa sa preto na svojho otca a rodinu hnevla, lebo sa obávala, že sa násilné správanie žalovaného bude opakovať a preto ich cez Vianoce nechcela navštíviť. Žalobkyňa ďalej uvádza, že Okresný súd v Pezinku nariadil v konaní 51P/17/2023 neodkladné opatrenie, ktorým určil styk otca s maloletými deťmi, ktorý sa v zmysle rozhodnutia realizuje. Žalovaný priznal násilné správanie voči žalobkyne pred jej rodičmi, pred svojim otcom, ktorý s ním následne prerušil kontakt, v manželskej poradni pred B. Z., pred kolíznym opatrovníkom aj priamo pred manželkou v správe označenej ako SMS 2 „Dostala si po zadku a po stehne. Prestaň už. Keď matka opisovala jeho násilné správanie ďalej, odpovedal: „Nechaj to tak“ a následne „Lebo keby si chytila iného chlapa menej trpezlivejšieho tak to by bolo ešte horšie.“ Žalovaný poslal matke žalobkyne správu, v ktorej píše: „Ťažko sa mi hľadajú slová po tom, čo som ti povedal a viem, že mi neodpustíš, sklamal som ťa na plnej čiare. Prišiel som o najlepšiu svokru akú som kedy mohol mať. Po včerašom telefonáte s mojím otcom som si uvedomil, že už strácam jeho, nechce ma vidieť, kým sa nezačnem správať ako chlap a nie ako ničomník. Uvedomujem si to od včera už som si povedal, že dosť bolo všetkého a preto som sa rozhodol prestať úplne piť a správať sa dôstojne ako chlap a otec rodiny. Prepáč mi za všetko. Hanbím sa sám za seba keď som opitý a nie som to ja ale to ma neospravedlňuje.“ Násilnícku povahu žalobcu potvrdzuje aj čestné prehlásenie jeho bývalej partnerky R. U., I. XX.XX.XXXX, ktorá v ňom uvádza: „Dolupodpísaná týmto potvrdzujem svojou výpoveďou skutočnosť, ktorými som bola svedkom a zažívala som v prítomnosti V. Z.. Touto svedeckou výpoveďou potvrdzujem, že som bola psychicky a fyzicky týraná. Žila som s ním 7 rokov holdoval alkoholu. Pri požití alkoholu sa stával agresívnejší. Mala som odreniny aj zlomené ruky. Neustále zo strany V. Z. fyzické a psychické ataky. Čo viedlo k môjmu úteku. Po siedmich rokoch spoluzitia som hlbšie spoznala jeho rodinu, kde vysvitlo, že holdujú alkoholu, hlavne matka S. Z.. Všetko čo uvádzam v tejto svedeckej výpovedi je pravdivé a uvedomujem si následky krivej výpovede. Nakoľko pretrváva moja obava o zdravie a život, nerada by som sa s V. Z. na súde osobne stretávala.“ Žalobkyňa ďalej uvádza, že žalovaný sa v odvolaní snaží navodiť dojem, že nešlo o týranie, ale o vzájomné konflikty medzi stranami sporu. O tom však nepredložil žiaden dôkaz. Naopak podľa žalobkyne, je dôkazmi, ktoré predložila preukázaná neodkladná potreba jej ochrany ako aj dôvodnosť podania jej návrhu. Vo vzťahu strán sporu existuje typické postavenie žalovaného ako agresora a žalobkyne ako obeť. Žalovaný sa snaží svoje zásahy do integrity žalobkyne zakryť neovládateľnosťou svojho konania po požití alkoholu. Zľahčuje jednotlivé útoky. Striedali sa jednotlivé fázy, útoku, ospravedlňovania a tento vzťah vykazuje všetky znaky domáceho násillia a je úlohou súdu ako orgánu ochrany práva zabrániť druhotnej viktimizácie obeť a poskytnúť jej ochranu, čo aj realizoval vydaním uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia.

11. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného, sa vyjadril žalovaný. Uvádza, že žalobkyňa v manželstve nepracovala a nemala teda ani príjem, takže, pochopiteľne, ani nemala z čoho hradiť platby, ktoré spomína vo svojom vyjadrení (provízia realitnému maklérovi, nedoplatok za elektrinu, nedoplatok na úhradách správcovskej spoločnosti). Akékoľvek finančné záväzky hradil výlučne žalovaný zo svojho príjmu. Stará matka, matka žalovaného, hradila nájom účastníkom konania kým bývali v Q. M.. Dávala ich v hotovosti žalovanému, ktorý z nich následne hradil spomínaný nájom. Je pravdou, že došlo k situácii, kedy vznikol na energiách (ZSE) nedoplatok, ktorý uhradil žalovaný. Stará matka, popri úhrade nájmu účastníkov konania, opomenula uhradiť faktúru za elektrinu. Tvrdenie, že na byte viazli nedoplatky na úhradách správcovskej spoločnosti do fondu prevádzky, údržby a opráv, lebo tieto matka žalovaného nehradila nie je pravdivé, keďže stará matka previedla byt na syna a zákonne obligatórnou prílohou návrhu na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je potvrdenie správcu bytového domu o neexistencii záväzkov viažucich sa k bytu. Napriek tomu, že žalovanému nie je jasný súvis medzi

upratovaním domácnosti starou matkou a predmetom tohto konania (ochranou integrity žalobkyne), k fotodokumentácii žalobkyne poznamenáva, že stará matka bola pracovne dosť vyťažená, kým žalobkyňa bola doma na materskej a mala tak priestor na upratovanie. Žalobkyňa síce nemá dôvod si „vymýšľať“, napriek tomu tak činí. Kamaráti nechodili k účastníkom konania na pravidelnej báze, lebo v danom čase mali účastníci konania obavy z covidu. O tom, že sa k žalobkyňi niekto zvalil do postele sa žalovaný dozvedel až z podania žalobkyne. Žalovaný chodieval v čase covidu do práce, kde sa všetci zamestnanci museli pravidelne testovať. Žalovaný bol na návšteve u kamaráta, ktorý nevedel, že je pozitívny. V deň návštevy si kamarát spravil test a obratom informoval žalovaného o svojej pozitívnosti. Následne sa testoval žalovaný, žiaľ s pozitívnym výsledkom. Účastníci konania sa preto rozhodli odniesť maloletú M. k rodičom žalobkyne do N., aby sa nenakazila. Žalovaný do styku so svokrom celé obdobie infekčnosti ani neprišiel, takže je veľmi nepravdepodobné, že by práve on svokra nakazil. Matka otca dôrazne popiera, že by na svoju nevestu mala mať poznámky, že stále leží a je čistý výmysel, že by stará matka nabádala M., že jej matka je šibnutá. Ďalším tvrdením žalobkyne, ku ktorému sa žalovaný vyjadruje, je jeho údajné pitie spolu s matkou. Podľa žalobkyne „otec od svojej matky vždy prišiel s tým, že má vypité.“ Žalobkyňa postupne pridáva príbehy a informácie o svokre, ktoré nielen, že nie sú pravdivé, ale aj naplňujú skutkové znaky trestného činu ohovárania. K uvedeným obvineniam (ničím nepodloženým) žalovaný uvádza, že matka nepije alkohol pravidelne, rozhodne nie v takej intenzite, ako ju obviňuje žalobkyňa. Na svadbe svojho syna síce alkohol požila, ale na krste nie. Čo sa týka svadby svokrinej dcéry (švagriná žalobkyne), tak na obrad bola svokra Z. pozvaná a aj sa zúčastnila hostiny po obrade. Robili sa však dve hostiny kvôli tomu, že rodičia žalovaného boli v tom čase už rozvedení a otec žalovaného (svokor žalobkyne) si chcel na svadobnú oslavu zobrať svoju novú partnerku, tak aby sa vyhli nepríjemným situáciám, na jednu hostinu pozvali svokra s novou partnerkou a na druhú svokru (matku žalovaného). Dôvody rozvodu svokry rozhodne nesúvisia s predmetom konania. Návrh na rozvod pani Z. síce podal manžel, ale nenachádza sa v ňom zmienka o alkoholizme jeho manželky a už vôbec o mimomanželskom pomere svokry. Žalovaný ďalej uvádza, že bol absolventom jednej základnej školy, ktorú ukončil riadnym spôsobom. Žalobkyňa ako podporný argument pre svoje tvrdenia o alkoholizme a násilnej povahe otca maloletých pripája smsku od žalovaného, v ktorej uviedol, že zaspal v garáži. Opätovne medzi tvrdením a preukázaním tvrdenia žalobkyne postráda žalovaný súvis a logiku. Žalovaný zaspal v garáži preto, lebo do garáže utekal pred svojou manželkou, ktorá stále vyvolávala hádky a toxické prostredie v domácnosti. Tak raz, keď bol unavený z práce a nemal na hádky energiu, sa v snahe vyhnúť ďalšiemu psychickému týraniu zo strany žalobkyne proste „schoval“ pred ňou do garáže a napísal, jej, že tam zaspal, aby nemala o neho obavy a on sa mohol v klude vyspať. Takto to aj žalobkyňi na druhý deň zdôvodnil. Na margo vysvetlenia žalobkyne, ktorá uvádza, že svojho muža milovala a ako sprvu bolo ich manželstvo so žalovaným harmonické si dovoľíme poznamenať, že už dva týždne po svadbe žalobkyňa pred tretími osobami kričala na žalovaného, že sa jej hnusí. Žalobkyňa nepopiera, že žalovaný mal na krku modriny a škrabance, ich autorstvo však pripisuje jeho kamarátom, s ktorými sa mal žalovaný „tváriť“, že trénujú MMA. Uvedené tvrdenie nekorešponduje so skutočnosťou, pretože v čase, kedy chodieval žalovaný do práce so spomínanými známkami na ňom páchaného násillia, kurzy MMA nenavštevoval. Žalovaný priložil čestné vyhlásenie p. R. W., ktorý sa na všetkých organizovaných tréningoch účastnil. Podľa priloženého vyhlásenia sa žalovaný na tréningoch zúčastnil jeden krát v roku 2019 a potom vlastne z technických dôvod, popísaných bližšie v čestnom vyhlásení, sa ich už nezúčastňoval. Žalovaný sa s kolegyňou, na ktorú zaútočila žalobkyňa, skontaktoval, potvrdila mu spomínaný útok a doplnila podrobnosti. Požiadala ho však, že si neželá byť žalobkyňou kontaktovaná a preto si nepraje, aby jej meno bolo uvedené. V prípade potreby (ak by to súd označil za potrebné pre ďalšie dokazovanie), však žalovaný vie jej správy, kde potvrdzuje kolegyňa útok a v ktorých žiada o zachovanie mlčanlivosti o jej identite, predložiť. Opätovne žalovaný tvrdí, že svokra žalobkyňu neurážala. Okrem toho predmetom tohto konania nie sú vzťahy medzi žalobkyňou a jej svokrou, ale medzi žalobkyňou a žalovaným a opodstatnenosť nariadeného neodkladného opatrenia ktoré má chrániť integritu žalobkyne pred žalovaným. Žalovaný nepopiera, že návšteva pohotovosti, z ktorej bola vyhotovená aj lekárska správa zo dňa 31.10.2023, bola opodstatnená. Žalobkyňi bola diagnostikovaná akútna cystitída (rezanie pri močení) a boli jej lekárom odporúčané voľnopredajné probiotiká, Zinnat (ATB) a menšie porcie jedla. V texte lekárskej správy je síce uvedená veta (bez akéhokoľvek ďalšieho kontextu): „Včera večer sa pohádala s partnerom, ráno jej vypisoval výhrážne smsky.“, ale je to len tvrdenie žalobkyne, lekár sa danému zdeleniu nevenuje a opodstatnenosť má v danom prípade rezanie pri močení, za ktoré žalovaný nenesie zodpovednosť. Správy, ktoré uvádza žalobkyňa („Nechaj to tak“ a „Lebo keby si chytila iného chlapa menej trpezlivejšieho tak by to bolo ešte horšie“) skôr smerovali k zdeleniu, že žalovaný je trpezlivý a komparoval to s inými mužmi, ktorí by na rovnaké podnety reagovali agresívne. To však neznamená, že tým mienil, že on je agresívny, naopak, on sám sa označil za trpezlivého. Prepis správy

žalovaného, kde píše starej matke L., a prosí o odpustenie je vytrhnutý zo situačného kontextu. Žalovaný sa v ňom svokre ospravedlnil za to, že sa vyjadril nelichotivo o inteligencii jeho manželky v prepojení so zdedenými danosťami po starej matke L.. Za dané vyjadrenie sa chcel následne ospravedlniť, tak to „zvalil“ na alkohol. Rozhodne táto správa nesúvisela s fyzickými útokmi na žalobkyňu. Žalovaný ďalej uvádza, že celé vyhlásenie R. U. je nepravdivé. Pani U. bola v partnerskom vzťahu so žalovaným pred vyše 10 rokmi, dokonca v tom čase bola vydatá za občana Pakistanskej islamskej republiky. Počas ich vzťahu bola aktívnou užívateľkou pervitínu, po ktorom mala spravidla zakaždým suicidálne tendencie (žalovaný ju pravidelne skladal z okna, z ktorého chcela zakaždým po požití pervitínu, či kombinácie pervitín a alkohol, skákať). S pani U. ma osobné skúsenosti aj sestra žalovaného, ktorá počas jedného spoločného stretnutia zabránila opitej pani U. ovaliť zozadu žalovaného po hlave fľašou, tak ju (sestru) pani U. silno päšťou udrela do tváre. O samotnej pani U. nemala vysokú mienku ani žalobkyňa, ktorá teraz využíva jej krivé svedectvo. Dokonca pani U. sa zdôverila, že ju žalobkyňa opakovane žiadala o podanie nepriaznivej svedeckej výpovede ohľadom žalovaného, ktorú sprvu odmietala. Z uvedených dôvodov preto svedkyňu nepovažuje žalovaný za hodnovernú osobu a jej výpoveď za relevantnú. Žalovaný uvádza aj, že žalobkyňa dôvodnosť jej návrhu a tým aj súvisiacej náhrady konania opiera o to, že žalovaný „nepredložil žiadne dôkazy. Naopak, podľa názoru žalobkyne je dôkazmi, ktoré predložila preukázaná neodkladná potreba jej ochrany ako aj dôvodnosť podania jej návrhu“. Doterajšie podania sú založené výlučne na jednostranných tvrdeniach žalobkyne, prekrútených faktoch povytváraných z kontextu a osobných atakoch na svokra. Žalovaný má za to, že uvedená obrana, resp. útok, vecne ani argumentačne neobstojí. Ako uviedol v predchádzajúcich vyjadreniach, žalovaný nepostráda osobnú prítomnosť žalobkyne, pokladá však za tvrdý (a bezdôvodný) zásah do jeho rodičovských práv úpravu styku s jeho dcérami, ktorá nadväzuje na žalobu žalobkyne a návrh na vydanie neodkladného opatrenia na ochranu integrity žalobkyne. Zároveň žalovaný poukazuje na aplikáciu neodkladného opatrenia v praxi. Kým žalovaný sa nepribližuje k žalobkyni, žalobkyňa neinformuje žalovaného riadne o jeho maloletých deťoch. Tak ako pred vydaním neodkladného opatrenia odbila žalovaného otázky na deti zakaždým vetou „Deti sú v poriadku a je o ne riadne postarané“, po vydaní neodkladného opatrenia sa situácia (až na pár výnimiek, kedy žalovaná rozšírila informáciu o M. očné kvapky) v podstate nezmenila. Žalovaný je názoru, že doteraz nebolo nič z tvrdení žalobkyne preukázané, jej podania sú založené len na jej tvrdeniach, ktoré sa neopierajú o relevantné dôkazy. Tým, že žalobkyňa vyvolala vznik trov, pričom nepreukázala svoje tvrdenia, má žalovaný za to, že jej nevzniká nárok na náhradu trov konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Čo sa týka výroku na náhradu trov konania, tento výrok odvolací súd zrušil ako predčasný a to z nižšie uvedených dôvodov.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie a po posúdení odvolania a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie. Odvolací súd dodáva, že v podstate aj žalovaný v odvolaní uvádza, že nenamieta voči úprave, ktorou mu je zakázaný kontakt so žalobkyňou. Z odvolania žalovaného a jeho tvrdení v odvolaní síce vyplýva, že má za to, že on má byť obeťou domáceho násillia a nie žalobkyňa. Odvolací súd preštudovaním návrhu má za osvedčené, rovnako ako súd prvej inštancie, že je tu dôvodné podozrenie, že k násilnému správaniu žalovaného na žalobkyni dochádzalo, a nie je vylúčené pokračovanie takéhoto konania bez okamžitého zásahu súdu, ktorým sa poskytne ochrana žalobkyni pred ďalším možným násilným konaním zo strany žalovaného. Pre účely neodkladného oparenia nie je potrebné, aby bol nárok riadne vydokazovaný, ale postačuje osvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Dané je splnené. Z predložených listinných dôkazov, čestných prehlásení a následne aj sms komunikácie je dôvodné tvrdenia navrhovateľky považovať za osvedčené a javí sa ako dôvodné zamedziť žalovanému v prípadnom ďalšom násilnom správaní k žalobkyni. Odvolací súd preto potvrdil výrok I. uznesenia.

14. Žalovaný v odvolaní žiada, aby bol určený presný rozsah informačnej povinnosti žalobkyni voči nemu ako otcovi ohľadom informovania ho o maloletých deťoch. Odvolací súd k tomuto uvádza, že predmetom daného konania nie je a ani nemôže byť uloženie informačnej povinnosti žalobkyni ako matke vo vzťahu k žalovanému ako otcovi, ohľadom informovania otca o deťoch zo strany matky, nakoľko dané spadá

pod konania o úpravu rodičovských práv a povinností a je prejednávané v rámci poručenského konania. Ak má žalovaný ako otec za to, že zo strany matky dochádza k porušovaniu informačnej povinnosti tohto práva sa môže domáhať na základe ust. § 24 ods. 5 Zákona o rodine a o takomto nároku má právomoc rozhodovať súd príslušný a špecializovaný na rodinno-právnu agendu. Ide o konanie, ktoré sa zapisuje do súdneho registra P. Predmetné konanie a rozhodnutie o neodkladnom opatrení je rozhodnutím, ktoré zakladá práva a povinnosti medzi účastníkmi ako civilnými osobami a nezasahuje do ich rodičovských práv a povinností, teda nerieši ani otázku rozsahu informačnej povinnosti, a ani rozsah styku otca s maloletými deťmi. Otázky a nároky týkajúce sa účastníkov ako rodičov a ich rodičovských práv a povinností má právomoc prejednať a rozhodovať príslušný súd v rámci poručenského konania.

15. Súd prvej inštancie rozhodol aj o trovách konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd však poukazuje na ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobkyňa podala aj návrh vo veci samej, a až rozhodnutím o tomto návrhu sa končí konanie (uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nie je v danom prípade rozhodnutím konečným) a až v tomto konečnom rozhodnutí bude úlohou súdu rozhodnúť o trovách konania, kam patria aj trovy neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa preto ani nezaoberal dôvodnosťou odvolania do výroku o náhrade trov konania, keď tento výrok nemal podklad v zákonnej úprave, bol vydaný predčasne, či nedôvodne a preto výrok II. uznesenia odvolací súd zrušil.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).